

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/179/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516214751
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1516214751.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: Contesta, s.r.o., IČO: 46106511, so sídlom Vyšehradská 4, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Baltazárom Mucskom, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, adresa na doručovanie: Hlboká cesta 7, Bratislava proti žalovanému: W. I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom N. X, Q. N., zast. advokátskou kanceláriou Gabriel Orlik, s.r.o., IČO: 36858722, so sídlom Žitavanská 20, Topoľčianky, o zaplatenie 5.358,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou súdu dňa 18.10.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.358,77 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Dôvodil tým, že žalovaný je vlastníkom bytu č. XX na X. posch. bytového domu na S. Č.. X (polyfunkčný objekt) v J., ako aj nebytových priestorov č. 2-7, ktorého správu vykonáva na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 5.12.2013. Žalovaný mal so správcom v súlade s platnou zmluvou a platnou právnou úpravou stanovené mesačné zálohové platby za poskytované služby a príspevky do Fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, ktoré hradil len veľmi sporadicky a možno ich v pomere k plneniu, na ktoré bol povinný považovať za nepatrné. Predmetom tohto sporu boli neuhradené mesačné platby a plnenia spojené s užívaním nebytových priestorov za obdobie od januára 2014 do októbra 2016. Z celkového vyúčtovania vyplýva nedoplatok žalovaného vo výške 5.358,77 eur. Žalobca v máji 2016 zaslal žalovanému vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním bytu a vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku vo výške 5.616,35 eur v stanovenej lehote 30 dní od doručenia vyúčtovania, napriek čomu žalovaný dlh neuhradil. Proti súdom vydanému platobnému rozkazu č. k. 12C/179/2016-34 zo dňa 12.4.2017 podal žalovaný odpor, v ktorom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť s tým, že tvrdenia uvedené v žalobe sú nepravdivé a dlžnú sumu považuje za nepreukázanú, žalobca neunesol dôkazné bremeno vo veci. Tvrdil, že dôvody žaloby nemajú oporu ani v skutkovom stave ako v zákone, či v zmluve o výkone správy. So žalobcom predloženej sumárnej analýzy je zrejmé, že žalobca neuvádza pravdivé skutočnosti, keďže z tejto analýzy je predsa zrejmé, že žalovaný platil preddavky (kolónka „Platba“). Žalovaný zaplatil každý preddavok vo výške 108,29 eur mesačne, pričom z analýzy je možné presne vyčítať aj dátumy jednotlivých úhrad. Je pravdou, že od septembra 2015 mal žalovaný platiť preddavkovú sumu vo výške 120,- eur mesačne, pričom stále platil len sumu 108,29 eur a rozdiel tak predstavuje sumu 11,71 eur mesačne a za obdobie od septembra 2015 do septembra 2016 to celkovo predstavuje sumu 152,23 eur. Žalovaný taktiež nesúhlasil s tým, že pri každej dlžnej sume sú mu účtované náklady na upomienku vo výške 6,- eur, nakoľko táto položka je nadbytočná a nemá oporu v racionálnom a hospodárnom postupe medzi účastníkmi sporu (žalobca posielal upomienky žalovanému, hoci tento nebol nič dlžný). Žalovaný zaplatil aj nedoplatok z vyúčtovania za rok 2014 (v sumárnej analýze je to suma 352,71 eur

uhradená dňa 31.5.2015. Rozdiel medzi vyúčtovaním a zaplatením zo strany žalobcu tvorí preplatok vo vyúčtovaní za garáže, ktorých je žalovaný takisto vlastníkom v predmetnom bytovom dome a tieto sú aj spomenuté v žalobe. Jednalo sa o preplatok vo výške 12,29 eur za garáž, spolu vo výške 24,58 eur. Preto žalovaný zaplatil sumu 328,13 eur (352,71 eur -12,29 eur -12,29 eur = 328,13 eur), ktorú sumu uhradil dňa 5.5.2016. Žalovaný však nezaplatil sumu 54,72 eur zo dňa 31.5.2016 - vyúčtovanie za rok 2015 (príloha k žalobe nazvaná ako vyúčtovanie žalobcu), z ktorého je zrejmé, že z tejto sumy nedoplatku predstavuje suma 36,- eur poplatky za upomienky (6 x 6,- eur), čo je položka, ktorú žalovaný neuznáva. Sumu 36,- eur (resp. sumu 54,72 eur) však navyše žalobca účtuje žalovanému duplicitne, nielen vo vyúčtovaní za rok 2014, ale aj vo vyúčtovaní za rok 2015. Všetky ostatné položky zo sumárnej analýzy však žalovaný riadne a včas uhradil, preto sú tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe nepravdivé. Podľa uvedeného žalovaný za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016 nezaplatil len sumu 152,23 eur, čo teda predstavuje jeho skutočný nedoplatok. Žalovaný poprel, že by žalobcovi dlhoval žalovanú sumu, pričom táto suma nevyplýva zo žiadneho dôkazu, ktorý predložil žalobca a nevyplýva ani zo žaloby. V sumárnej analýze sú síce v položkách zo dňa 1.1.2014 uvedené sumy 3.139,51 eur a 1.933,73 eur, tieto však nie sú ničím podložené a žalovaný ich neuznáva.

2. V priebehu sporu v upomínacom konaní žalovaný uhradil tam žalovanú sumu 230,85 eur vrátane príslušenstva dňa 29.3.2018, na základe čoho žalobca podaním zo dňa 15.11.2019 zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 285,53 eur späť a zostávajúci nárok vyčísliť v sume 5.073,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 1.7.2016 do zaplatenia. Podľa tvrdení žalobcu v čiastočnom späťvzati žaloby suma 5.073,24 eur predstavuje nedoplatok za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2013 v zmysle sumárnej analýzy za obdobie od 1.1.2012 do 23.12.2013 a Vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013.

3. Vo vyjadrení zo dňa 31.1.2020 žalovaný vyjadril s čiastočným späťvzatím súhlas. Uviedol však, že žalobca mal podľa jeho názoru vziať celú žalobu späť, a to z týchto dôvodov: Dôkazy doručené spolu s čiastočným späťvzatím žaloby považuje za nepreukazujúce žalovanú sumu. Sumárna analýza platieb za roky 1.1.2012 až 23.12.2013 nepreukazuje vôbec tú skutočnosť, na základe čoho by mal mať žalobca nárok na zaplatenie sumy tam uvedenej - aká suma „dlhu“ z tejto analýzy vlastne vyplýva. Zo sumárnej analýzy platieb, ktorú žalobca priložil k žalobe (za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016) vyplýva, že žalovaný mal k 1.1.2014 dlhovať sumu 3.139,51 eur a 1933,73 eur. Ani jedna takáto suma nevyplýva zo sumárnej analýzy platieb teraz predloženej (obdobie od 1.1.2012 do 23.12.2013). Teda má za to, že tento dôkaz nijakým spôsobom nepreukazuje nárok žalobcu na žalovanú sumu. Vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 považuje za nesprávny a nedôvodný, nakoľko suma „nedoplatku“ tam uvedeného vo výške 1933,73 eur je vlastne suma totožná so sumou uvedenou v Sumárnej analýze platieb za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016 (priložený k žalobe) - a to k dátumu 1.1.2014. V dokumente teraz predloženom žalobcom je však dátum 21.11.2014, teda úplne iný dátum, ako je v dôkaze Sumárna analýza za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016. Ak by bolo toto vyúčtovanie správne, mala byť táto suma v sumárnej analýze uvedená v období 11/14, kde sa však nenachádza. Vyúčtovanie za predchádzajúci rok je správca povinný v súlade s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov predložiť jednotlivým vlastníkom najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka. Ak by malo byť toto vyúčtovanie za rok 2013, malo byť predložené do 31.5.2014, avšak na tomto „vyúčtovaní“ je dátum 21.11.2014. Okrem toho sám žalobca v žalobe uvádza, že žalovaná suma sa skladá z nesplnenia si povinnosti platiť riadne a včas mesačné platby podľa predpisu a to za obdobie januára 2014 až do októbra 2016 (str. 3 žaloby). Žalobca v žalobe tiež tvrdí, že žalovaný v tomto období len veľmi sporadicky uhradil nejaké čiastky, ktoré však v pomere k plneniu boli nepatrné. Zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016 však vyplýva, že žalovaný platil riadne mesačné preddavky vo výške 108,29 eur, a to za celé žalované obdobie (aj keď od 9/2015 mal platiť 120,00 eur - prípadný nedoplatok však nemohol byť vo výške žalovanej sumy). Okrem toho poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca si v inom konaní 4 Up 87/2019 vedenom Okresným súdom Banská Bystrica (uvedené konanie je už právoplatne skončené) - uplatňoval sumu vo výške 230,85 eur, a to za rovnaké obdobie teda od 1.1.2014 do 20.11.2018 (resp. ešte za dlhšie obdobie, ale obdobie žalované v tomto konaní sa nachádza už v konaní 4Up 87/2019), ako si ho uplatňuje v tomto konaní (tu si uplatňuje obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016). Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v inom konaní tvrdí, že žalovaný za dané obdobie (dokonca za ešte dlhšie obdobie, v ktorom však už je subsumované obdobie žalované v tomto konaní) dlhuje sumu 230,85 eur a v tomto konaní tvrdí, že za dané obdobie žalovaný dlhuje sumu 5.358,77 eur (v čiastočnom späťvzati žaloby sumu 5.073,23 eur). Nakoľko v oboch konaniach ide o totožné obdobie (1.1.2014 - 12.10.2016), tak v tomto prípade ide o tzv. res

iudicata. V tomto prípade sú skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v žalobe nasledovné: nezaplatenie mesačných platieb podľa predpisu a obdobie, za ktoré si žalobca žiada zaplatiť žalovanú sumu - január 2014 - október 2016. Bolo a je povinnosťou žalobcu úplne a pravdivo uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu - je to prostriedok procesného útoku žalobcu. Žalobca až do 15.11.2019 tvrdil vo svojich skutkových tvrdeniach (v žalobe) vyššie uvedené skutočnosti. V čiastočnom späťvzati žaloby zo dňa 15.11.2019 však zrazu uvádza úplne iné skutočnosti - skutkové tvrdenia - že suma 5.073,23 eur je za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2013. Toto nové - oproti doterajším skutkovým tvrdeniam - rozporné tvrdenie však má za následok tú skutočnosť, že sa zo strany žalobcu jedná o zmenu žaloby. Žalovaný má teda za to, že žalobca si podaním zo dňa 15.11.2019 uplatňuje iné právo, resp. žalobca podstatne zmenil a doplnil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. Výsledky doterajšieho konania nie sú podkladom na konanie o zmenenej žalobe - v doterajšom konaní boli tvrdené úplne iné skutočnosti (skutkové tvrdenia: (i) nezaplatené mesačné platby, (ii) obdobie 1/2014 - 10/2016) a takisto ani dôkazy, ktoré žalobca predložil (t. j. dôkazy, ktoré boli priložené k žalobe), nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Preto navrhol, aby súd túto zmenu žaloby - nakoľko ide o zmenu žaloby v zmysle CSP - nepripustil a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe. Z dôvodu právnej istoty týmto podaním zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k sume požadovanej v čiastočnom späťvzati žaloby. Právo žalobcu je premlčané, nakoľko k uplatneniu sumy 5.073,24 eur za obdobie 1/2012 - 12/2013 došlo až podaním zo dňa 15.11.2019 - teda takmer po šiestich rokoch. Okrem toho, aj samotná žaloba bola podaná až 18.10.2016 - teda už v čase podania žaloby bolo obdobie 1/2012 - 10/2013 premlčané. Na záver opätovne navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

4. Na pojednávaní obe sporové strany trvali na svojich skutkových tvrdeniach. Žalovaný doplnil, že s podaným návrhom v celom rozsahu nesúhlasí, z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže dôkazy, ktoré priložil k žalobe nepreukazujú, že by žalovaný mal dlhovať žalobcovi za obdobie január 2014 až október 2016 mesačné platby spojené s užívaním bytu. Preto považuje čiastočné späťvzatie žaloby za zmenu žaloby, nakoľko v tomto čiastočnom späťvzati žalobca síce naďalej požaduje rovnaké plnenie, ale požaduje ho na základe iného skutkového stavu, teda skutkového základu veci než ako ho opísal v pôvodnej žalobe. Takéto konanie žalobcu sa aj v zmysle ustálenej judikatúry napr. rozsudok NS SR 1MOBdo/19/2007 ako aj iných rozhodnutí NS SR resp. NS Českej republiky, považuje za zmenu žaloby. K tejto zmene žaloby žalobca predložil iné dôkazy, od ktorých si začal odvodzovať svoj nárok, avšak aj tieto dôkazy považuje za nepreukazujúce žalovanú sumu, a teda žalobca neunesol ani v tomto prípade dôkazné bremeno. Okrem toho in eventum, teda aj z dôvodu právnej istoty, vznáša námietku premlčania.

5. Súd v konaní vykonal dokazovanie listinami predloženými súdu v zmysle ust. § 204 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to výpisom z LV č. 2737, sumárnou analýzou platieb za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016, zmluvou o výkone správy zo dňa 5.12.2013 a vyúčtovaním nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2015.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav: Žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 5.12.2013 správu bytového domu na S. ul. č. X v J., kde žalovaný je výlučným vlastníkom bytu č. XX, na X. poschodí a podielovým spoluvlastníkom nebytových priestorov č. 2-7 v suteréne tohto bytového domu.

7. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších priestorov (ďalej len „ZoVBaNP“) na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "spoločenstvo"), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len "správca"), najmä s bytovým družstvom.

8. Podľa § 6 ods. 3 ZoVBaNP na správu domu nesmú byť dohodnuté súčasne viaceré formy správy domu. Na správu v jednom dome môže byť uzavretá zmluva len s jedným správcom alebo len jedna zmluva o spoločenstve.

9. Podľa § 8 ods. 3 ZoVBaNP správca je povinný viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravuje. Prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len "majetok vlastníkov") musí správca viesť oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Majiteľom účtu

domu zriadeného správcom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome; správca je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov. 12aaa) Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Majetok vlastníkov nesmie správca použiť na krytie alebo úhradu záväzkov, ktoré bezprostredne nesúvisia s činnosťou spojenou so správou domu. Správca nesmie využiť majetok vlastníkov vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb.

10. Podľa § 8 ods. 5 ZoVBaNP správca zodpovedá vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo zo zmluvy o výkone správy.

11. Podľa § 8a ods. 1 veta prvá ZoVBaNP vlastníci bytov a nebytových priestorov v dom uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy.

12. Podľa § 8a ods. 2 ZoVBaNP správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

13. Podľa § 8b ods. 1 ZoVBaNP správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

14. Podľa § 8b ods. 2 písm. e) ZoVBaNP pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky.

15. Podľa § 10 ods. 1 ZoVBaNP vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25% z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy.

16. Podľa § 10 ods. 6 veta prvá ZoVBaNP úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke.

17. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

19. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

20. Citované ustanovenie § 132 CSP stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba.

21. Žalobca ako správca bytového domu, v ktorom sa nachádza byt, resp. nebytové priestory, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve žalovaného, si v tomto spore uplatňuje nárok na úhradu nedoplatku, ktorý mal žalovanému vzniknúť v období od januára 2014 do októbra 2016 vo výške 5.358,77 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nesplnil svoju povinnosť jednak tvrdenia (bremeno tvrdenia), a ani dôkaznú povinnosť (dôkazné bremeno). Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej v danom prípade ani zo skutkových tvrdení, ani z predložených listín, ktoré mali preukazovať dôvodnosť nároku žalobcu, nie je vôbec možné zistiť existenciu, či rozsah nároku žalobcu. Skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v tomto konaní sú neurčité a neodôvodnené a zároveň nezodpovedajú predloženým listinným dôkazom (sumárna analýza platieb za obdobie od 1.1.2014 do 12.10.2016), z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalovaný v posudzovanom období skutočne riadne a včas uhradil predpísané platby (108,29 eur mesačne). Sám žalovaný síce pripúšťa, že v určitom období boli predpísané zálohové platby vyššie o 11,71 eur mesačne (t. j. 120 eur mesačne), ktoré neuhradil v správnej výške, avšak z predložených listín nie je možné zistiť kedy a v akej výške došlo k zmene výšky preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv. Zo sumárnej analýzy ďalej vyplýva, že počiatočný stav účtu žalovaného k 1.1.2014 predstavuje 0 eur, avšak zároveň dňa 1.1.2014 mal vzniknúť nedoplatok v celkovej výške 5.073,24 eur pozostávajúci z položiek označených ako „Zostatok BS“ v sume 3.139,51 eur a „Vyúčtovanie BS“ v sume 1.933,73 eur. Tieto položky sumárnej analýzy žalobca nijako neodôvodňuje. Z tejto listiny tiež vyplýva, že žalobca účtoval žalovanému v r. 2015 a 2016 poplatky za upomienky vo výške 6,- eur za 1 upomienku (celkovo 9 poplatkov), hoci z ustanovenia čl. X. bod 1. a 2. (ani z ktoréhokoľvek iného ustanovenia) zmluvy o výkone správy povinnosť vlastníka uhrádzať poplatky za upomienky, ani výška tohto poplatku, nevyplýva. Výška nedoplatku žalovaného, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje, nevyplýva ani z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2015. Z neho súd zistil, že rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočným nákladom je len nedoplatok vo výške 54,72 eur a suma 5.561,63 eur má predstavovať neurčitý a nezrozumiteľný „Stav na konte vlastníka ku dňu 30.4.2016 (zahŕňa nezaplatené platby alebo prípadné platby navyše“, ktorú položku však žalobca tiež nijako neodôvodnil, ani nešpecifikoval. Súd sa zároveň stotožňuje s argumentáciou žalovaného týkajúcej sa podania žalobcu zo dňa 15.11.2019 označeného ako „Čiastočné späťvzatie žaloby“, ktoré podľa jeho obsahu by v skutočnosti predstavovalo zmenu žaloby, keďže žalobca v nadväznosti na úhradu sumy 230,85 eur v upomínacom konaní zo strany žalovaného (ktorá podľa žalobcu mala predstavovať nedoplatky žalovaného za obdobie od 1.1.2014 do 20.11.2018) zbral žalobu v časti o zaplatenie 285,53 eur (?) späť a ďalej sa domáha zaplatenia sumy 5.073,24 eur s príslušenstvom. Táto suma aj s ohľadom na predloženú sumárnu analýzu však má predstavovať nedoplatok za obdobie r. 2012 a 2013, teda nedoplatok za iné obdobie než je predmetom tohto konania. Nakoľko je však aj toto podanie nezrozumiteľné a všetky uvedené skutočnosti predstavujú len akési domnienky súdu, resp. žalovaného, súd na toto podanie s ohľadom na vyslovený právny názor a rozhodnutie vo veci samej neprihliadal, teda nerozhodol ani o čiastočnom zastavení konania, ani o nepripustení zmeny žaloby. Z uvedeného je teda možné uzavrieť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku voči žalovanému a je otázne, či je existencia nejakého nároku, resp. jeho výška vôbec žalobcovi známa. Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobu zamietol.

22. náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanému ako plne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.